

100. MEKTUP

١٠٠- ﴿الْمَكْتُوبُ الْمِائَةُ : اِلَى الْمَلَأَ حَسَنَ الْكَشْمِيرِيِّ اَيْضًا فِي جَوَابِ سُؤَالِهِ عَنْ قَوْلِ الشَّيْخِ عَبْدِ الْكَبِيرِ الْيَمِنِيِّ اِنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ لَيْسَ بِعَالِمِ الْغَيْبِ﴾

قَدْ شَرَفْنَا الْمَكْتُوبُ بِوُصُولِهِ وَاتَّضَحَ مَا اَنْدَرَجَ فِيهِ بِأَبْوَابِهِ وَفُصُولِهِ وَفُرُوعِهِ وَأُصُولِهِ وَمِمَّا اَنْدَرَجَ فِيهِ أَنَّ الشَّيْخَ عَبْدَ الْكَبِيرِ الْيَمِنِيَّ قَالَ إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ لَيْسَ بِعَالِمِ الْغَيْبِ أَيُّهَا الْمَخْذُومُ لَا طَاقَةَ لِلْفَقِيرِ بِاسْتِمَاعِ أَمْثَالِ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ أَصْلًا وَيَتَحَرَّكُ عِرْقِي الْفَارُوقِي مِنْ اسْتِمَاعِهَا بِلَا اخْتِيَارٍ بَحِثُ لَا يَبْقَى مَجَالُ التَّأْمُلِ وَفُرْصَةُ التَّأْوِيلِ وَالتَّوَجُّهِ سَوَاءٌ كَانَ قَائِلُهَا الشَّيْخُ عَبْدُ الْكَبِيرِ الْيَمِنِيُّ أَوْ الشَّيْخُ الْأَكْبَرُ الشَّامِيُّ وَأَمَّا اللَّازِمُ لَنَا اتِّبَاعُ كَلَامِ مُحَمَّدٍ الْعَرَبِيِّ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ دُونَ كَلَامِ مُحْيِي الدِّينِ بْنِ عَرَبِيٍّ وَصَدْرِ الدِّينِ الْقَوْنَوِيِّ وَعَبْدِ الرَّزَّاقِ الْكَاشِي نَحْنُ نَتَمَسَّكُ بِالنُّصُوصِ لَا بِالْفُصُوصِ وَقَدْ اغْنَانَا الْفُتُوحَاتُ الْمَدَنِيَّةُ عَنْ الْفُتُوحَاتِ الْمَكِّيَّةِ وَقَدْ وَصَفَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ نَفْسَهُ فِي كَلَامِهِ الْمَجِيدِ بِعَالِمِ الْغَيْبِ وَأَطْلَقَهُ عَلَى نَفْسِهِ فَنَفَى عِلْمَ الْغَيْبِ عَنْهُ تَعَالَى مُسْتَقْبَحٌ وَمُسْتَكْرَهٌ جِدًّا بَلْ هُوَ تَكْذِيبٌ لِلْحَقِّ سُبْحَانَهُ فِي الْحَقِيقَةِ وَإِرَادَةٌ مَعْنَى آخَرَ مِنَ الْغَيْبِ لَا يُخْرِجُ هَذَا الْكَلَامَ مِنَ الشَّنَاعَةِ "كَبُرَتْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ" فَيَا لَيْتَ شِعْرِي مَا حَمَلَهُمْ عَلَى التَّفَوُّهِ بِأَمْثَالِ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ الصَّرِيحَةِ فِي خِلَافِ الشَّرِيعَةِ وَابْنُ الْمَنْصُورِ مَعْدُورٌ فِي قَوْلِهِ أَنَا الْحَقُّ وَكَذَلِكَ الْبِسْطَامِيُّ فِي قَوْلِهِ سُبْحَانِي لِكُونِهِمَا مَعْلُوبِي الْحَالِ وَأَمَّا أَمْثَالُ هَذَا الْكَلَامِ فَلَيْسَتْ بِمَبْنِيَّةٍ عَلَى غَلِيَّةِ الْأَحْوَالِ بَلْ هِيَ صَادِرَةٌ بِعِلْمٍ عَنْ صَاحِبِهَا وَمُسْتَنَدَةٌ إِلَى التَّأْوِيلِ فَلَيْسَتْ بِقَابِلَةٍ لِلْعُذْرِ وَلَا يَقْبَلُ فِي هَذَا الْمَقَامِ تَأْوِيلٌ أَصْلًا وَأَمَّا يُصَرَّفُ عَنِ الظَّاهِرِ كَلَامُ السُّكَارِيِّ لِأَغْيَرٍ فَإِنَّ كَانَ مَقْصُودُ الْمُتَكَلِّمِ مِنْ إِظْهَارِ هَذَا الْكَلَامِ مَلَامَةً

الْخَلْقِ آيَاهُ وَتَفَرَّتْهُمْ عَنْهُ فَهُوَ أَيْضًا مُسْتَكْرَرٌ وَمُسْتَهْجَنٌ فَإِنَّ طُرُقَ تَحْصِيلِ
مِلَامَةِ الْخَلْقِ كَثِيرَةٌ فَإِنَّ ضَرُورَةَ تَدْعُو إِلَى أَنْ يَرْتَكِبَ مَا يُوصِلُ إِلَى حَدِّ الْكُفْرِ
وَحَيْثُ تَكَلَّمْتُمْ فِي تَأْوِيلِ هَذَا الْكَلَامِ وَاسْتَفْسَرْتُمْ عَنْهُ فَبِحُكْمٍ لِكُلِّ سُؤَالٍ
جَوَابٌ تَتَكَلَّمُ فِي هَذَا الْبَابِ بِالضَّرُورَةِ وَعِلْمُ الْغَيْبِ عِنْدَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَمَا قِيلَ
أَنَّ الْغَيْبَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَعْدُومًا وَالْمَعْدُومَ لَا يَكُونُ مَعْلُومًا فَإِنَّ الْعِلْمَ لَا يَتَعَلَّقُ
بِالْمَعْدُومِ مَعْنَاهُ إِنَّ الْغَيْبَ لَمَّا كَانَ بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهِ سُبْحَانَهُ مَعْدُومًا مُطْلَقًا وَلَا شَيْئًا
مَحْضًا لَا مَعْنَى لَتَعَلَّقِ الْعِلْمُ بِهِ فَإِنَّ مَعْلُومِيَّتَهُ تُخْرِجُهُ عَنْ مَعْدُومِيَّتِهِ الْمُطْلَقَةِ
وَاللَّاشَيْئِيَّةِ الْمَحْضَةِ أَلَا تَرَى أَنَّهُ لَا يَقَالُ إِنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ عَالِمٌ بِشَرِيكِهِ فَإِنَّ
شَرِيكَهُ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ لَيْسَ بِمَوْجُودٍ أَصْلًا بَلْ هُوَ لِأَشَيْءٍ صَرَفٌ نَعَمْ يُمَكِّنُ
تَصَوُّرَ مَفْهُومِ الْغَيْبِ وَالشَّرِيكِ وَلَكِنَّ الْكَلَامَ لَيْسَ فِي مَفْهُومِهِمَا بَلْ فِي
مِصْدَاقِهِمَا وَمِثْلُ هَذَا حَالُ جَمِيعِ الْمُحَالَاتِ فَإِنَّ مَفْهُومَاتِهَا مُمَكِّنَةُ التَّصَوُّرِ
وَمِصَادِقُهَا مُمْتَنِعَةُ التَّصَوُّرِ فَإِنَّ الْمَعْلُومِيَّةَ تُخْرِجُ عَنِ الْإِسْتِحَالَةِ وَلَا أَقَلَّ مِنْ
إِعْطَائِهَا الْوُجُودَ الذَّهْنِيَّ وَالْإِعْتِرَاضُ الَّذِي أوردته عَلَى تَوْجِيهِ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
الرُّوحِيِّ صَحِيحٌ فَإِنَّ نَفْيَ النِّسْبَةِ الْعِلْمِيَّةِ فِي مَرْتَبَةِ الْأَحَدِيَّةِ الْمُجَرَّدَةِ مُسْتَلَزِمٌ
لِنَفْيِ مُطْلَقِ الْعِلْمِ وَلَا وَجْهَ لِتَخْصِصِ النَّفْيِ بِعِلْمِ الْغَيْبِ وَالْإِشْكَالِ الْآخَرُ عَلَى
تَوْجِيهِ مَوْلَانَا أَنَّ النِّسْبَةَ الْعِلْمِيَّةَ وَإِنْ كَانَتْ مُتَنَفِيَّةً فِي مَرْتَبَةِ الْأَحَدِيَّةِ الْمُجَرَّدَةِ
وَلَكِنَّ عَالَمِيَّتَهُ تَعَالَى قَائِمَةٌ عَلَى حَالِهَا فَإِنَّهُ تَعَالَى عَالِمٌ بِالذَّاتِ لَا بِالصِّفَاتِ
لَكُونَ الصِّفَاتِ مُتَنَفِيَّةً فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ الْآخَرَى أَنَّ نِفَاةَ الصِّفَاتِ رَأْسًا يَقُولُونَ
أَنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ عَالِمٌ مَعَ سَلْبِهِمُ الصِّفَاتِ عَنْهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يَقُولُونَ إِنَّ
الْإِنْكَشَافَ الَّذِي يَتَرْتَّبُ عَلَى الصِّفَاتِ يَتَرْتَّبُ عَلَى الذَّاتِ وَكَذَا هُنَا وَالتَّوْجِيهِ
الَّذِي يَنْتَزِمُ مِنْ إِرَادَةِ غَيْبِ الذَّاتِ تَعَالَتْ وَتَقَدَّسَتْ بِالْغَيْبِ وَعَدَمِ تَجَوِيزِ
تَعَلُّقِ الْعِلْمِ بِهِ فَإِنَّ كَانَ الْمُرَادُ بِالْعِلْمِ عِلْمُ الْوَاجِبِ تَعَالَى وَتَقَدَّسَ فَهُوَ أَقْرَبُ

التَّوَجِّهَاتِ وَلَكِنْ فِي عَدَمِ جَوَازِ تَعْلُقِ عِلْمِ الْوَاجِبِ تَعَالَى بِذَاتِهِ الْبَحْثُ
 سُبْحَانَهُ بَحْثٌ لِلْفَقِيرِ فَإِنَّ الْوَجْهَ الَّذِي بَيَّنَّوهُ فِي عَدَمِ الْجَوَازِ هُوَ اقْتِضَاءُ حَقِيقَةِ
 الْعِلْمِ لِاحْاطَةِ الْمَعْلُومِ وَالذَّاتِ الْمُطْلَقَةِ تَعَالَتْ مُقْتَضِيَةً لِعَدَمِ الْإِحَاطَةِ فَلَا
 يَجْتَمِعَانِ فِي هَذَا التَّعْلُقِ وَهَهُنَا مَحَلُّ خَدَشَةٍ فَإِنَّ هَذَا الْمَعْنَى يَعْنِي اقْتِضَاءَ
 حَقِيقَةِ الْعِلْمِ لِاحْاطَةِ الْمَعْلُومِ إِنَّمَا هُوَ فِي الْعِلْمِ الْحُصُولِيُّ لِحُصُولِ صُورَةِ
 الْمَعْلُومِ فِيهِ فِي الْقُوَّةِ الْعِلْمِيَّةِ وَأَمَّا فِي الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ فَلَا يَلْزَمُ هَذَا الْمَعْنَى
 أَصْلًا وَالْعِلْمُ فِيمَا نَحْنُ فِيهِ حُضُورِيٌّ لَا حُصُولِيٌّ فَلَا مَحْذُورَ فَإِنَّ تَعْلُقَ عِلْمِ
 الْوَاجِبِ سُبْحَانَهُ بِذَاتِهِ تَعَالَى بِطَرِيقِ الْحُضُورِيِّ لَا بِطَرِيقِ الْحُصُولِ وَاللَّهُ
 سُبْحَانَهُ أَعْلَمُ بِحَقِيقَةِ الْحَالِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَبَارَكَ وَسَلَّمَ وَالسَّلَامُ أَوَّلًا وَآخِرًا.

﴿ TÜRKE ANLAMI ﴾

Bu mektup Molla Hasan el-Keşmîrî'ye yazılmış olup Şeyh Abdulkebîr el-Yemenî'nin "*Hakk Subhânebû gayb alemini bilmez*" sözü ile ilgili sorunun cevabı hakkındadır.

Gelmesi ile bizleri şereflendiren mektubunuz vasıl oldu. İçerdiği konular, bâplar, fasıllar, cüz'î meseleler ve usûller açık olarak anlaşıldı.

Şeyh Abdulkebîr Yemenî'nin "*Allah Subhânebû gaybı bilmez*" sözü de mektubun içerdiği konulardandır.

Efendim,

Bu fakirin bu tür sözleri duymaya kesinlikle tahammülü yoktur. Söyleyeni ister Yemenli Şeyh Abdulkebîr olsun, isterse Şamlı Şeyh-i Ekber olsun. Bu tür sözler duyduğumda elde olmadan Farûkî damarım harekete geçiyor o kadar ki düşünme mecali, tevil ve tevcih fırsatı kalmıyor.

Bize lazım olan Muhyiddin İbn-i Arabî'nin, Sadruddin Konevî'nin¹⁰⁴ ve Abdurrezzak Kâşî'nin¹⁰⁵ değil yalnızca Muhammed Arabî'nin (Sallâllahu Aleyhi ve Sellem) sözlerine tâbi olmaktır.

Biz *nussûsa* (nasslara)¹⁰⁶ sarılırız, *Fusûs'a*¹⁰⁷ değil. *Futûbât-ı Medeniyye*¹⁰⁸, *Futûbât-ı Mekkiyye*'den¹⁰⁹ bizi müstağni kılmıştır.

Allah Subhânehû Kur'ân-ı Mecîdinde kendini '*gaybı bilen*' (Cin 26) diye vasıfladı ve bu vasfı, 'zât'ına kullandı. Şu halde O'nun (Celle Celâluhû) gaybı bilmediğini ileri sürmek çok çirkin ve tiksindiricidir. Hatta gerçekte Hakk Subhânehû'yu yalanlamaktır.

'Gayb' kelimesi ile başka bir mânâyı kastetmek, bu sözün şenaatini ortadan kaldırmaz. "*Ağzılarından ne büyük (küstahça) söz çıkıyor!*" (Kehf, 5).

Ah bilebilseydim! Onları şerî'atın hilafına olduğu çok açık olan bu tür sözleri söylemeye götüren nedir?

İbn-i Mansûr¹¹⁰ "*Ene'l-Hakk (Ben Hakkım)*" sözüyle ve Bistâmî¹¹¹ de "*Subhânî (Kendimi noksan sıfatlardan tenzih ederim)*" derken mazurdurlar. Çünkü bunlar (bu sözleri söyledikleri anda yaşıyor oldukları tasavvufî) hâl¹¹²lerin mağlubu¹¹³ olmuşlardır. Ancak yukarda değindiğimiz türdeki sözler, *hâlin* galebe çalması durumuna dayanmamaktadır. Aksine, söyleyenin ilmi sonucunda ve teville dayanarak sâdır olmuş olup özrü kabul edilir bir durum değildir. Halbuki bu makamda tevil kesinlikle

¹⁰⁴ Sadruddin Muhammed b. İshâk el- Konevî (ö. 672/1273). İbn-i Arabî'nin önde gelen müridlerinden olup İbn-i Arabî'nin düşüncelerine getirdiği yorum ve açıklamalarıyla bilinir. Bir çok kitabı vardır. Miftâhu'l-Gayb, Fukûk ve en-Nefhâtu'l-İlâhiyye bunlardan bazılarıdır. (Abdurrahman Câmî, Nefhâtu'l-Uns min Hadarâti'l-Kudsi, Lâmi'î Çelebî tercüme ve şerhi s. 632.

¹⁰⁵ Kemâluddin Abdurrazzâk Kâşî (ö. 730/1329). Vahdet-i Vücûdun önde gelen savunucularındandır. İbn Arabî'nin Fusûsuna dair açıklamalarıyla meşhurdur. Kitabının adı "İstılâhâtü's-Sûfiyye"dir.

¹⁰⁶ Kurân âyetleri ve hadisler.

¹⁰⁷ Muhyiddin İbn Arabî'nin ünlü eseri "*Fusûsü'l-Hikem*".

¹⁰⁸ İmâm-ı Rabbânî, *Medenî futûbât* ifadesiyle Hz. Peygamber'e (s.a.v.) gelen vahyi yani Kurân ve Sünneti kastetmektedir.

¹⁰⁹ '*Futûbât-ı Mekkiyye*', İbn-i Arabî'nin meşhur kitaplarından birinin adıdır.

¹¹⁰ Ebû'l-Mugis el-Hüseyn b. Mansûr el-Beyzâvî (ö. 309/922). Şâthlarıyla meşhur mutasavvıf. 244'te (858) İran'ın Fars eyaletine bağlı Tûr'da doğdu.

¹¹¹ Ebû Yezîd Bistâmî hakkında bilgi için bkz., 95. mektup ilgili dipnot.

¹¹² Hâl: İlâhî bir lütuf olarak sâlikin kalbine gelen his ve bunun ruh ve bedenine yansması.

¹¹³ Derin rûhî hâllerin yaşanması sebebiyle içinde bulunduğu tasavvufî halin galebesi ve tesiri altında olmak.

kabul edilmez. Yalnızca geçginlerin (*sıkâratın*) sözleri zâhirî anlamlarının dışına hamledilebilir, başkası değil.

Eğer bu tür sözler söyleyen kişinin maksadı halkın kendisini ayıplaması ve kendisinden nefret etmesi ise bu da fenâ ve çirkindir. Çünkü halkın kınamasını sağlayacak yollar çoktur. Böyle olduğu halde hangi zarûret insanı küfür sınırına ulaştıran bir şeyi işlemeye götürür?!

Siz bu sözün tevili ile ilgili konuştunuz ve onunla ilgili açıklama istediniz. O halde biz de "her sorunun bir cevabı vardır" hükmü gereği bu bâbla ilgili zarurî olarak konuşacağız:

Gayb ilmi Allah katındadır. "Gayb, ma'dûmdan başka bir şey değildir. Ma'dûm (olmayan şey) malum olmaz. Çünkü ilim ma'dûmla ilgilenmez" denilmektedir. Bunun mânâsı şudur: Gayb Allah Subhânehû'ya nisbetle mutlak ma'dûm olup¹¹⁴ mahza şey olmadığına göre, ilmin gayb ile ilgilenmesi anlamsızdır. Çünkü gaybın bilinmesi onu mutlak madûmluktan ve hiçbir şey olmaktan çıkarır. Görülmez mi ki; 'Hakk Subhânehû ortağını bilendir' denilmez. Çünkü O (*Celle Celâlihû*)nun ortağı zaten hiç olmamıştır ve hatta *biç* tir.

Evet gayb ve şerîk mefhumlarını tasavvur etmek mümkündür ancak söz onların mefhumunda değil mîsdâkındadır. Tüm muhallerin durumu da bunun gibidir. Çünkü muhal olan şeylerin mefhumunu tasavvur etmek mümkündür ancak mîsdâkını tasavvur imkansızdır. Zîrâ malumluk bir şeyi muhal olmaktan çıkarır. En azından o şeye zihnî bir varlık vermek gerekir.

Mevlânâ Muhammed Rûcî'nin yorumuna karşı yaptığın itiraz doğrudur. Çünkü *mücerred abadiyyet mertebesinde*¹¹⁵ ilmi nisbeti (yani ilim sıfatının Allah'a olan nisbetini) nefyetmek (reddetmek), mutlak olarak

¹¹⁴ Yani Allah Te'âlâ'inde gayb diye bir şey yoktur. Çünkü O (*Celle Celâlihû*) her şeyi bilir.

¹¹⁵ Ahadiyyet, bütün isim ve sıfatlardan mücerret olarak Allah'ın zâtının tek ve bir olduğunu ifade eden bir sıfattır. Ahadiyyet daha mükemmeli tasavvur edilemeyen birlik, ezeli ve ebedî tekliktir. Bu mânâdaki "bir"i bilen de yoktur. Zîra burada "bir" duyularla idrak edilemeyen ve hiçbir sıfatla nitelendirilemeyen bir varlık olduğu için bilinmesi mümkün değildir. "Bilme" bir süje ve obje ilişkisidir; böyle bir ilişkide ise "bilen", "bilinen" ve "bilme" fiilinin varlığı sözkonudur. Bu ise çokluk (kesret) olduğundan sözü edilen "birlik" fikrine aykırıdır. Ahadiyyet mertebesinde "bilen", "bilinen" ve "bilme" aynı şey olup bu da zât-ı ulûhiyyetten ibârettir. Kısaca ahadiyyet, Allah'ın zâtını zâtıyla bilme mertebesidir; burada diğer şeylerin bilgisine yer yoktur. (TDV İslâm Ansiklopedisi, c.I, s.484). Ayrıca bkz: Muhammed Ali et-Tehânevî, Mevsû'atu Keşşâfî Istılâhât'l-Funûni ve'l-'Ulûm, I. 110, Lübnan 1996.

ilmi nefyetmeyi gerektirir. Buradaki nefyi, gayb ilmi ile sınırlamanın da bir delili yoktur.¹¹⁶

Mevlânâ'nın yorumundaki bir diğer mesele şudur: İlmi nisbet, mücerred ahadiyyet mertebesinde her ne kadar nefyedilmişse de Allah Te'âlâ'nın biliciliği olduğu gibi kaımdır. Çünkü Allah Te'âlâ bu mertebede zât ile bilir, sıfatla değil. Zirâ burada sıfatlar nefyedilmiştir.

Görülmez mi ki; sıfatları başından nefyedenler, Hakk Subhânehû'nun 'Âlim' olduğunu söylemektedirler. Hakk Subhânehû'nun sıfatlarını selbetmelerine rağmen böyle derler. Sıfatlara terettüb eden inkişâfın, zâta terettüb ettiğini söylerler. Burada da durum böyledir.

"Gayb" sözü ile Allah'ın gaybdan ibâret olan zâtının kastedilmesi ve ilmin o gayba taallukunun câiz olmaması şeklinde açıkladığınız yoruma gelince bakılır; eğer ilimden maksat Vâcib Te'âlâ ve Tekaddes'in ilmi ise, bu doğruya en yakın olan yorumdur. Ancak Vâcib Te'âlâ'nın ilminin, zâtına taalluk etmesinin câiz olmaması konusunda bu fakirin söyleyecekleri vardır. Şöyle ki; câiz olmaması konusunda açıkladıkları gerekçe, ilmin hakîkatinin malumu kuşatmayı gerektirmesidir. Zât-ı Mutlak (*Celle Celâlubâ*) ise kuşatılmamayı gerektirir. Ve bu (kendisini bilme) bağlamında ikisi (zâtı ile ilim sıfatı) birleşmez. Burada ihlal ve haddi aşma vardır. Çünkü bu mânânın yani ilmin hakîkatinin, malumu kuşatması gerekliliği malumun sûretine ulaşmak için olan *busûlî ilimde*,¹¹⁷ kuvve-i müdrikede (havsallada) olur.

*Huzûrî bilgidekine*¹¹⁸ gelince, bu mânâyı zaten gerektirmemektedir. Bizim bahsettiğimiz ilim de *busûlî* değil *huzûrî*dir ki burada bir sakınca yoktur. Vâcib Subhânehû'nun ilminin zâtı ile ilgilenmesi *busûlî* yolla değil, *huzûrî* yolladır. Allah Subhânehû hâlin hakîkatini en iyi bilendir.

Salât u selam, Efendimiz Muhammed Mustafa'ya ve onun temiz ehl-i beytine olsun.

¹¹⁶ Yani ilim sıfatının Allah'a olan nisbetini kabul etmemeyi yalnızca gayb ile sınırlayarak Allah her şeyi bilir ama gaybı bilmez demenin de bir delili yoktur.

¹¹⁷ *Husûlî ilim*: İmâm-ı Rabbânî *busûlî ilim* ve *huzûrî ilim* konularını c. 1, Mektup 285'de detaylıca açıklamaktadır. (Bir sebebe bağlı olarak sonradan elde edilen bilgi. Delilden medlûle doğru kazanılan bilgi. Biz kulların akli bilgisi bu kabildendir).

¹¹⁸ *Huzûrî bilgi*: Bir sebebe, delile bağlı olmadan kişinin başından beri kendinde bulunduğu bilgi. Kişinin yaşayarak kendinde tecrübe ettiği ruhi bilgi. Burada Allah'ın kendini bilmesi de bu kabildendir. Süfinin Âllah'ı bilmesi huzûrî yolladır.

Selamlar.¹¹⁹

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

100. Molla İLİ MÜLÂ HÂSİNİ KÂŞMİRÎ Yüzüncü mektup الْمَكْتُوبُ الْمِائَةُ : «. 100. فِي (Ne hakkında?) Önceki mektup gibi Hasan Keşmirî'ye yazılmıştır. عَنْ قَوْلِ الشَّيْخِ عَبْدِ (Neye ilişkin?) Sorusunun cevabı hakkında جَوَابِ سُؤَالِهِ إِنَّ الْحَقَّ (Nedir o söz?) Şeyh Abdülkebir Yemenî'nin sözüne ilişkin الْكَبِيرِ الْيَمَنِيِّ لَيْسَ بِعَالِمِ الْغَيْبِ Hak Sübhânehû سُبْحَانَهُ Gaybı bilici değildir! ➤

بِزِهِ بِوُصُولِهِ (Ne ile?) Mektubunuz bizi şereflendirdi قَدْ شَرَّفَنَا الْمَكْتُوبُ بِأَبْوَابِهِ (Ne?) Açık olarak anlaşıldı وَأَنْضَحَ (Ne?) İçinde olan şeyler Baplarıyla وَأَصُولِهِ (Ne?) Ve asıllarıyla birlikte وَفُرُوعِهِ (Ne?) Fasıllarıyla Cüz'i meseleleriyle أَنَّ الشَّيْخَ عَبْدَ الْكَبِيرِ الْيَمَنِيِّ (Ne?) Mektupta yer alan şeylerdendir وَمِمَّا أُنْذِرُ فِيهِ (Ne?) Şeyh Abdülkebir Yemenî KUSKUSUZ ALLAH (Ne?) Şöyle demiştir قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ (Ne?) Ey Oğul! أَيْهَا الْمَخْدُومُ (Ne?) Gaybı bilici değildir! لَيْسَ بِعَالِمِ الْغَيْبِ SÜBHÂNEHÜ (Ne?) Bu fakirin tahammülü yoktur بِاسْتِمَاعِ أَمْثَالِ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ (Ne?) Bu gibi sözleri duymaya أَصْلًا (Ne?) Ve harekete geçiyor عِرْفَى الْفَارُوقِ (Ne?) Bunları مِنْ إِسْتِمَاعِهَا (Ne?) O kadar ki; لَا يَبْقَى (Ne?) Elde olmadan بِإِخْتِيَارٍ (Ne?) Kalmıyor سَوَاءً (Ne?) Te'vil ve yorum fırsatı وَفُرْصَةُ التَّأْوِيلِ وَالْتَوَجُّهِ مَجَالُ التَّأْمُلِ (Ne?) Düşünme mecâli شَيْخُ عَبْدِ الْكَبِيرِ الْيَمَنِيِّ (Ne?) O sözünü söyleyen (Kim olsun?) İster olsun كَانَ (Ne?) Veya Şamî Şeyh Ekber وَأَيُّهَا اللَّازِمُ (Ne?) Abdülkebir Yemenî

¹¹⁹ Bu mektubun muhtevasıyla ilgili olarak şu mektuplara da bakılabilir: Arapça Mektubat, birinci cilt 23, 41, 112, 220, 268, 285, 293; İkinci cilt 80; Üçüncü cilt 33, 119.

Arabî Muhammed اِتَّبَعَ كَلَامَ مُحَمَّدٍ الْعَرَبِيِّ (Nedir?) Ancak bize lazım olan دُونَ (s.a.v.)'in sözüne tâbi olmaktır عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ Salât ve selam ona olsun وَصَدَّرَ الدِّينَ Yoksa Muhyiddîn Arabî'nin sözüne değil كَلَامِ مُحْيِي الدِّينِ بْنِ عَرَبِيٍّ Abdürrezzak وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ الْكَاشِيّ Sadreddîn Konevî'nin sözüne değil كَاشِي'NİN sözüne değil نَحْنُ بِالنُّصُوصِ Naslara sarılırız تَتَمَسَّكُ بِالنُّصُوصِ Biz Kuşkusuz bizi müstağnî kılmıştır (Ne?) الْفُتُوحَاتِ الْمَدْنِيَّةُ Fütühât-ı Mekkiyye'den وَقَدْ اغْنَانَا Fusûs'a değil كُشْكُوسُZ Fütühât-ı Medeniyye (Neden?) عَنِ الْفُتُوحَاتِ الْمَكِّيَّةِ Fütühât-ı Medeniyye'den نَفْسُهُ Nefsini (Nerede?) تَفَسَّهَ Allah Sübhânehü vasıflamıştır (Neyi?) وَصَفَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ Onu وَأَطْلَقَهُ Gaybî bilicilikle بِعَالِمِ الْغَيْبِ (Ne ile?) Yüce kelâmında كَلَامِهِ الْمَجِيدِ O halde gayb bilgisini فَتَفَى عِلْمُ الْغَيْبِ Kendi üzerine عَلَى نَفْسِهِ kullanmıştır Çirkin مُسْتَفْبِحٌ وَمُسْتَكْرَرٌ Allâh-u Teâla'dan (Nedir?) عَنْهُ تَعَالَى reddetmek Hem de çok تَكْذِيبٌ جِدًّا Bilakis bu yalanlamadır (Neyi?) وَارَادَةَ مَعْنَى آخَرَ Gerçekte فِي الْحَقِيقَةِ Hak Sübhânehü'yü لِحَقِّ سُبْحَانِهِ لَا يُخْرِجُ هَذَا الْكَلَامَ Gaybdan مِنَ الْغَيْبِ (Neden?) Bu sözü çıkarmaz (Neden?) مِنَ الشَّتَاعَةِ Çirkinlikten "O ne büyük kelimedir ki; مَا (فَيَالَيْتَ) شِعْرِي Ne kadar da garip! أَغِزْلَارِندَانِ خَرُجْ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ بِأَمْثَالِ هَذِهِ Söylemeye (Neyi?) عَلَى التَّفَوُّهِ Onları götüren nedir? (Neyi?) فِي خِلَافِ الشَّرِيعَةِ Açık olan (Nerede?) الصَّرِيحَةِ Bu gibi sözleri (Öyle sözler ki) مَعْدُورٌ İbn-i Mansur (Hallâc-ı Mansûr) (Nedir?) وَأَبْنُ الْمَنْصُورِ Şeriat'ın karşısında وَكَذَلِكَ الْبِسْطَامِيُّ "Ben Hakkım" sözünde فِي قَوْلِهِ "أَنَا الْحَقُّ" Mazurdur (Nerede?) Bistâmî de mazurdur (Nerede?) فِي قَوْلِهِ سُبْحَانِي "Kendimi noksan sıfatlardan tenzih ederim" sözünde (Neyi?) لِكُونِهِمَا Onlar oldukları için (Ne?) هَالِ مَعْلُومَاتِي الْحَالِ Hal فَلَيْسَتْ بِمَبْنِيَّةٍ Bunlar dayalı değildirler (Neyi?) عَلَى غَلْبَةِ الْأَحْوَالِ Hallerîñ baskınlığına بَلْ هِيَ صَادِرَةٌ Sahibinin bilgisiyle وَعِلْمٌ عَنْ صَاحِبِهَا Ve

Allah Sübhânehû وَاللّٰهُ سُبْحَانَهُ Husûl yoluyla değildir لَا بِطَرِيقِ الْحُصُولِ yolladır
Allah'ın salâtı olsun وَصَلَّى اللّٰهُ اِشİN hakîkatini en iyi bilendir اَعْلَمُ بِحَقِيقَةِ الْحَالِ
Ve pak âline وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ Efendimiz Muhammed'e عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ (Kime?)
Evvel ve وَالسَّلَامُ اَوَّلًا وَآخِرًا Bereketi ve selamı da onlara olsun وَبَارَكَ وَسَلَّم
âhirde selamlar

